

РЕШЕНИЕ

№ 7949

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Андонова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8679** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на М. Б. Ц. срещу решение от 28.02.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав, по н. а. х. д. № 20207/2012г. С решението си СРС, 8-ми състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 181 от 17.09.2012г. издадено от директор на офис „К. село” на ТД на НАП С., с което на М. Б. Ц. са наложени 12 административни наказания „глоба” в размер на по 50 лв. за нарушение на чл. 3, ал. 3, т. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхраняване на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредба № 8/2005г.).

Наведените касационни основания са за постановяване на обжалваното решение при нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В жалбата се посочва, че съдът не бил отчел и кредитирал факта, че липсвало реално внасяне на осигуровки за процесните месеци. Поради тази причина касаторът счита, че не е възникнало задължение за внасяне на осигуровки. Твърди се, че съдът неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство не били допуснати нарушения на процесуалните правила. Сочи се и нарушение на разпоредбата на чл. 52, ал. 1 от ЗАНН относно произнасянето на административнонаказващия орган, като се оспорва

инструктивния характер на този срок. Изложени са и съображения за неспазване на срока по чл. 34 ЗАНН. Моли съдът да отмени въззивното решение и по съображения изложени в писмени бележки, доводите в които преповтарят изложеното в касационната жалба.

Ответникът – ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли съдът да я остави без уважение и да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че жалбата е неоснователна. Решението на СРС е правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН. По делото е наличен отрязък от призовка за страна № 2046410, видно от който съдебното решение е съобщено на Ц. на 10.04.2013г. В призовката има отбелязване, че същата е получена от В. М., като в скоби има дописване упълномощено лице от адреса. Предвид липсата на достатъчно данни, от които може да се индивидуализира получателят на съобщението и предвид изложеното от касатора в писмена молба от 16.10.2013г., настоящата инстанция намира, че първото съобщение за постановеното съдебно решение е връчено в нарушение на изискването на чл. 180, ал. 2 НПК. В призовката не е отразено в кое качество измежду изброените в чл. 180, ал. 2 НПК В. М. е получила съобщението. Не са приложени и доказателства за упълномощаването и. Съдът приема, че съдебното решение е валидно връчено на касатора на 17.07.2013г., като считано от тази дата е спазен преклузивния срок за обжалване. Касационната жалба изхожда от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество – касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу акт – НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд, е установил фактическата обстановка, като е описал въз основа на какви доказателства е установена и въз основа на нея, е формирал правните си изводи. От фактическа страна е прието, че на 10.04.2012г. от ТД на НАП е извършена проверка на месеците от януари до декември на 2011г. в база данни на ТД на НАП С.. Установено е, че М. Ц., имала качеството на самоосигуряващо се лице по чл. 4, ал. 3, т. 1. Тя не била подала в съответната ТД на НАП, декларация образец № 1 по чл. 2, ал. 1 от Наредба № 8/2005г., с данни за осигурителния си доход, осигурителни вноски за ДОО, ЗО, ДЗПО, УПФ, ФГВРС, осигурителни страж и облагаемия доход по ЗДДФЛ за месеците от януари 2011 до декември 2011г. в законоустановения срок – не по - късно от 10 дни след внасяне на дължимите осигурителни вноски. От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. От доказателства по делото, а и жалбоподателя не оспорвал този факт, било установено, че декларацията обр. 1 е подадена на 10.04.2012г. След като декларацията била подадена извън предвидения в закона срок, то жалбоподателката била нарушила разпоредбата на чл. 3, ал. 3, т. 2 от Наредба № Н-8/2005г. Съдът е обсъдил и направените в жалбата до него възражения относно допуснати нарушения на административно производствените правила.

Административен съд – София град, X - ти касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено. Настоящият състав възприема

установената фактичката обстановка Въззивният съд не е отчетел наличието на съществено нарушение при издаването на АУАН и НП, изразяващо се в нарушение на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН. В АУАН и в НП са посочени като нарушени различни разпоредби на Наредба № Н-8/2005г. В тази връзка следва да се отбележи, че районния съд неправилно е посочил, че в издадения акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ деянието било квалифицирано като такова осъществяващо състава на 12 нарушения на разпоредбата на чл. 3, ал. 3, т. 2 от Наредбата. В АУАН деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-8/2005г. В НП като нарушена е посочена погрешна разпоредба. Посочено е, че с деянието си – неподаване на декларация образец № 1 в законоустановения срок - не по - късно от 10 дни след внасяне на дължимите осигурителни вноски за съответния месец, е нарушена разпоредбата на чл. 3, ал. 3, т. 2 от Наредба № Н-8/2005г., която разпоредба касае подаване на декларация образец № 6 от самоосигуряващите се лица, еднократно в срок до 30 април. Нарушението е съществено и достатъчно за отмяна на НП само на процесуално основание. Погрешното посочване на нарушената разпоредба ограничава правото на защита на наказаното лице и води до незаконосъобразност на издаденото НП. Предвид изложеното НП и потвърждаващото го съдебно решение следва да бъдат отменени.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – София, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 28.02.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав, по н. а. х. д. № 20207/2012г.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 181 от 17.09.2012г. издадено от директор на офис „К. село” на ТД на НАП С., с което на М. Б. Ц. са наложени 12 административни наказания „глоба” в размер на по 50 лв. за нарушение на чл. 3, ал. 3, т. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхраняване на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: